I. "ഞാൻ ഓട്ടം തികച്ചു"

- കർത്താവ് അവനെ കൈവശപ്പെടുത്തിയതിനുശേഷം പൗലൊസ് സ്വർഗീയ ഓട്ടം ഓടുവാൻ തുടങ്ങുകയും, അത് പൂർത്തിയാക്കുന്നതിന് അവൻ തുടർച്ചയായി ഓടുകയും ചെയ്തു. ഇപ്പോൾ അവസാനം അവൻ ജയോത്സവമയി പ്രഖ്യാപിച്ചു, "ഞാൻ ഓട്ടം തികച്ചു"; ഇതിനായി അവൻ കർത്താവിൽനിന്നും ഒരു പ്രതിഫലം സ്വീകരിക്കും—നീതിയുടെ കിരീടം.

  [2 Tim. 4:7b] ...ഓട്ടം തികച്ചു; ...

  [2 Tim. 4:8] ഇനി നീതിയുടെ കിരീടം എനിക്കായി വച്ചിരിക്കുന്നു, അത് നീതിയുള്ള ന്യായാധിപനായ കർത്താവ് ആ നാളിൽ എനിക്കു പ്രതിഫലം തരും, എനിക്കു മാത്രമല്ല അവന്റെ പ്രത്യക്ഷതയെ സ്നേഹിച്ചിരിക്കുന്ന എല്ലാവർക്കും തന്നേ.

II. ശരിയായ ഒരു ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ നിത്യോദ്ദേശ്യമനുസരിച്ച് അവന്റെ വ്യവസ്ഥ നിർവഹിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി ഓട്ടം ഓടുന്നതും ഓട്ടം തികയ്ക്കുന്നതും ഉൾപ്പെടുന്നു

- കർത്താവ് നമുക്കുവേണ്ടി നിയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന യാത്ര നാം അന്വേഷിക്കുകയും, അവസാനം എത്തുന്നതുവരെ പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടെ നമ്മുടെ യാത്ര തുടരുവാൻ എന്തു വിലയും കൊടുത്തുകൊണ്ട് വിശ്വസ്തതയോടെ അതിൽ നടക്കുകയും വേണം.

- കർത്താവ് നമുക്കായി നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള യാത്ര, നാം എല്ലാവരും ഓടുന്ന ഓട്ടമാണ്.

  [Heb. 12:1] അതുകൊണ്ട് നാമും, സാക്ഷികളുടെ ഇത്ര വലിയോരു മേഘം നമുക്കു ചുറ്റും ഉള്ളതുകൊണ്ട്, സകല ഭാരവും നമ്മെ അനായാസം കുരുക്കുന്ന പാപവും നീക്കിയിട്ട് നമുക്കു മുമ്പാകെ വച്ചിരിക്കുന്ന ഓട്ടം സഹിഷ്ണുതയോടെ ഓടുക.

- "നമുക്കു മുമ്പാകെ വച്ചിരിക്കുന്ന ഓട്ടം സഹിഷ്ണുതയോടെ ഓടണം". അപ്പൊസ്തലനായ പൗലൊസിനെപ്പോലെ, സമ്മാനം നേടുന്നതിന്, സാധാരണ അർഥത്തിലുള്ള രക്ഷയല്ല, പ്രത്യുത ഒരു സവിശേഷാർഥത്തിലുള്ള ഒരു പ്രതിഫലം നേടുന്നതിന്, എല്ലാ ക്രിസ്ത്യാനികളും ഓട്ടം ഓടണം. സഹിഷ്ണുതയോടെ എതിർപ്പിനെ സഹിച്ചുകൊണ്ട് സഹിഷ്ണുതയോടെ നാം ഓട്ടം ഓടണം.

- "നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ കാരണഭൂതനും തികയ്ക്കുന്നവനുമായ യേശുവിങ്കലേക്കു നോക്കിക്കൊണ്ട്" നാം ക്രിസ്തീയ ഓട്ടം ഓടുന്നു. യേശു വിശ്വാസത്തിന്റെ കാരണഭൂതനും, ആരംഭകനും, തുടക്കമിടുന്നവനും, സ്രോതസ്സും, കാരണവും ആകുന്നു. വിശ്വാസികളുടെ വിശ്വാസം വാസ്തവത്തിൽ അവരുടെ സ്വന്തം വിശ്വാസമല്ല, മറിച്ച് അവരുടെ വിശ്വാസമായിരിക്കുവാൻ അവരിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുന്ന ക്രിസ്തു ആണ്. നാം യേശുവിങ്കലേക്ക് നോക്കുമ്പോൾ, ജീവൻ-നൽകുന്ന ആത്മാവെന്ന നിലയിൽ അവൻ അവനെക്കൊണ്ടുതന്നെ, അവന്റെ വിശ്വസിക്കുന്ന മൂലകത്തെക്കൊണ്ട്, നമ്മെ നിവേശിപ്പിക്കുന്നു. വിശ്വാസം എന്നത് സാരാംശീകരിക്കുന്ന ഒരു കഴിവ്, കാണുവാൻ കഴിയാത്തതോ പ്രത്യാശിക്കാത്തതോ ആയ കാര്യങ്ങളെ നാം സാരാംശീകരിക്കുന്ന കഴിവ്, ആണ്. വിശ്വാസം നമ്മുടെ ആത്മാവിലാണ്, അത് പരിശുദ്ധാത്മാവുമായി ഇഴുകിച്ചേർന്നിരിക്കുന്നു. കാണാത്തവയെ അല്ല, കാണുന്നവയെ നാം പരിഗണിക്കുകയോ നോക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല; കാരണം, കാണുന്നവ താൽക്കാലികമാണ്, എന്നാൽ കാണാത്തവ നിത്യമാണ്. സഭയുടെ അധഃപതനം കാണാത്ത കാര്യങ്ങളിൽനിന്നും കാണുന്നതിലേക്കുള്ള അധഃപതനമാണ്; കാണുന്നതിൽനിന്നും കാണാത്തവയിലേക്ക് അവന്റെ സഭയെ പ്രത്യുദ്ധരിക്കുക എന്നതാണ് കർത്താവിന്റെ പ്രത്യുദ്ധാരം. യേശു വിശ്വാസം തികയ്ക്കുന്നവനാണ്, വിശ്വാസത്ത പൂർത്തീകരിക്കുന്നവനും (Finisher) പൂർത്തിയാക്കുന്നവനും (Completer) ആണ്. വിശ്വാസത്തെ പൂർത്തിയാക്കുന്നവൻ എന്ന നിലയിൽ, കർത്താവായ യേശു, വിശ്വസിപ്പിക്കുന്ന ഘടകമായും കഴിവായും നമ്മിലേക്ക് അവിനെത്തന്നെ സന്നിവേശിപ്പിക്കുന്നു. നാം അവങ്കലേക്ക് നിരന്തരം നോക്കുമ്പോൾ, നാം സ്വർഗീയ ഓട്ടം ഓടുവാൻ ആവശ്യമായ വിശ്വാസം അവൻ പൂർത്തീകരിക്കുകയും പൂർത്തിയാക്കുകയും ചെയ്യും.

  [Heb. 12:2] നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ കാരണഭൂതനും വിശ്വാസത്തെ തികയ്ക്കുന്നവനുമായ യേശുവിങ്കലേക്ക് നോക്കിക്കൊണ്ടു തന്നെ, അവൻ തന്റെ മുമ്പാകെ വച്ച സന്തോഷം നിമിത്തം, അപമാനം കൂട്ടാക്കാതെ, ക്രൂശ് സഹിക്കുകയും ദൈവസിംഹാസനത്തിന്റെ വലത്തുഭാഗത്ത് ഇരിക്കുകയും ചെയ്തു.

  [Psa. 27:4] ഞാൻ യഹോവയോടു ഒരു കാര്യം അപേക്ഷിച്ചു; അതു തന്നേ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു; യഹോവയുടെ മനോഹരത്വം കാണ്മാനും അവന്റെ മന്ദിരത്തിൽ ധ്യാനിപ്പാനും എന്റെ ആയുഷ്കാലമൊക്കെയും ഞാൻ യഹോവയുടെ ആലയത്തിൽ പാർക്കേണ്ടതിന്നു തന്നേ.

[1 Cor. 9:24-26] ഓട്ടക്കളത്തിൽ ഓടുന്നവർ എല്ലാം ഓടുന്നെങ്കിലും ഒരുവനേ സമ്മാനം ലഭിക്കുന്നുള്ളൂ എന്ന് നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ലയോ? നിങ്ങളും പ്രാപിക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം ഓടുവിൻ. മത്സരിക്കുന്ന ഏവനും സകല കാര്യങ്ങളിലും ആത്മനിയന്ത്രണം അഭ്യസിക്കുന്നു; അവർക്ക് നശ്വരമായ കിരീടവും, നമുക്ക് അനശ്വരമായതും ലഭിക്കേണ്ടതിനു തന്നെ. അതുകൊണ്ട് വ്യക്തമായ ലക്ഷ്യം ഇല്ലാത്തവനെപ്പോലെ അല്ല ഞാൻ ഓടുന്നത്; വായുവിനെ അടിക്കുന്നതു പോലെയല്ല ഞാൻ മുഷ്ടിയുദ്ധം ചെയ്യുന്നത്;
[2 Cor. 4:18] എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഞങ്ങൾ കാണുന്നവയെ അല്ല കാണാത്തവയെ അത്രേ കരുതുന്നത്; കാണുന്നവ താൽക്കാലികവും, കാണാത്തവ നിത്യവും ആകുന്നു.
[2 Cor. 5:7] (കാഴ്ചയാലല്ല വിശ്വാസത്താലത്രേ ഞങ്ങൾ നടക്കുന്നത്)—
[1 Pet. 1:8] അവനെ കണ്ടിട്ടില്ലെങ്കിലും നിങ്ങൾ സ്നേഹിക്കുന്നു; ഇപ്പോൾ അവനെ കാണുന്നില്ലെങ്കിലും അവനിലേക്കു വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ട്, നിങ്ങൾ അവാച്യവും തേജസ്സുനിറഞ്ഞതുമായ ആനന്ദത്തോടെ ഉല്ലസിക്കുന്നു.
[2 Cor. 3:18] എന്നാൽ ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും മൂടുപടം നീങ്ങിയ മുഖത്തോടെ, കർത്താവിന്റെ തേജസ്സിനെ കണ്ണാടിപോലെ നോക്കുകയും പ്രതിബിംബിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട്, കർത്താവായ ആത്മാവിൽ നിന്നെന്നപോലെ, തേജസ്സിൽ നിന്ന് തേജസ്സ് പ്രാപിച്ച് അതേ സ്വരൂപത്തിലേക്ക് രൂപാന്തരപ്പെടുന്നു.

- യിസ്രായേൽമക്കളുടെ മുൻകുറിയാൽ നാം പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കപ്പെടുകയും മുന്നറിയിപ്പ് ലഭിച്ചവരും ആയിരിക്കണം; നല്ലദേശത്തേക്കുള്ള അവരുടെ യാത്ര സർവവും-ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ക്രിസ്തു എന്ന നമ്മുടെ നല്ലദേശത്തിലേക്കുള്ള ക്രിസ്തീയ ഓട്ടത്തെ മുൻകുറിക്കുന്നു. നാം ക്രിസ്തു മുഖാന്തരം വീണ്ടെടുക്കപ്പെടുകയും സാത്താന്റെ അടിമത്തത്തിൽനിന്ന് വിടുവിക്കപ്പെടുകയും, ദൈവവ്യവസ്ഥയുടെ വെളിപാടിലേക്ക് കൊണ്ടുവരപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ദൈവത്തിന്റെ വിളിയുടെ ലക്ഷ്യത്തിലെത്തുവാൻ, അതായത്, ഇന്നത്തെ യുഗത്തിൽ നാം അവന്റെ ആവിഷ്കാരമാകുവാനും രാജ്യയുഗത്തിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ പൂർണ ആസ്വാദനത്തിൽ പങ്കുചേരുവാനുമായി ക്രിസ്തു എന്ന നമ്മുടെ നല്ലദേശത്തിന്റെ അവകാശത്തിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുവാനും, ദൈവരാജ്യത്തിനുവേണ്ടി അവന്റെ സമ്പത്ത് ആസ്വദിക്കുവാനും നാം ഇപ്പോഴും പരാജപ്പെട്ടേക്കാം.

- നമുക്കോരോരുത്തർക്കും വേണ്ടി ദൈവം നിയോഗിച്ച യാത്രയുടെ അവസാനഭാഗമാണ് യാത്രയുടെ ഏറ്റവും പ്രയാസകരമായ ഭാഗം. ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിലെ ഒരു പ്രധാന കാര്യം കർത്താവ് നിയോഗിച്ചിട്ടുള്ള യാത്ര അന്വേഷിക്കുകയും അതിൽ വിശ്വസ്തതയോടെ നടക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നതാണ്. ശരിയായ ഗതിയിൽ ആയിരിക്കുന്നതിൽ നാം സന്തോഷിച്ചേക്കാം, എന്നാൽ എങ്ങനെ ഓടുകയും അത് അവസാനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നത് ഇപ്പോഴും ഒരു ചോദ്യമാണ്.

- ഒരു കാരണവശാലും നമ്മുടെ ദേഹിയിൽ തളർന്നു പോകരുത്; മറിച്ച്, ഓട്ടം അവസാനം വരെ ഓടുന്നവരായിരിക്കണം നാം. തളർന്നുപോകുന്നത് ദേഹിയിൽ ബലമില്ലാതിരിക്കുന്നതാണ്; സകലവും വ്യർഥമാണെന്നു തോന്നാം. വീഴുകയും വീണ്ടും എഴുന്നേൽക്കുകയും ചെയ്യുന്നവനാണ് ഏറ്റവും നല്ല ഓട്ടക്കാരൻ: "എന്റെ ശത്രുവായവളേ, എന്നെച്ചൊല്ലി സന്തോഷിക്കരുത്; വീണു എങ്കിലും ഞാൻ വീണ്ടും എഴുന്നേൽക്കും; ഞാൻ ഇരുട്ടത്ത് ഇരുന്നാലും യഹോവ എനിക്ക് വെളിച്ചം ആയിരിക്കുന്നു". നാം വിട്ടുകളയുകയോ, ക്ഷീണിച്ചുപോകുകയോ, നമ്മുടെ ദേഹിയിൽ തളർന്നുപോകുകയോ ചെയ്യാതെ യേശുവിങ്കലേക്ക് നോക്കുകയും നമ്മുടെ മുമ്പിൽ വച്ചിരിക്കുന്ന ഓട്ടം ഓടുകയും വേണം
[Heb. 12:3] നിങ്ങളുടെ ദേഹിയിൽ തളർന്ന്, മടുത്തുപോകാതിരിക്കേണ്ടതിന്, തനിക്കുനേരെ പാപികളാൽ ഇങ്ങനെയുള്ള വൈരുദ്ധ്യം സഹിച്ചവനെ തുലനം ചെയ്യുക.
[Acts 20:24] എന്നാൽ എന്റെ ഓട്ടവും, ദൈവകൃപയുടെ സുവിശേഷം ഗൗരവത്തോടെ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുവാൻ കർത്താവായ യേശുവിൽനിന്നു ലഭിച്ച ശുശ്രൂഷയും തികയ്ക്കേണ്ടതിന്, എന്റെ ജീവനെ എനിക്കുതന്നെ വിലയേറിയതായി ഞാൻ കരുതുന്നില്ല.